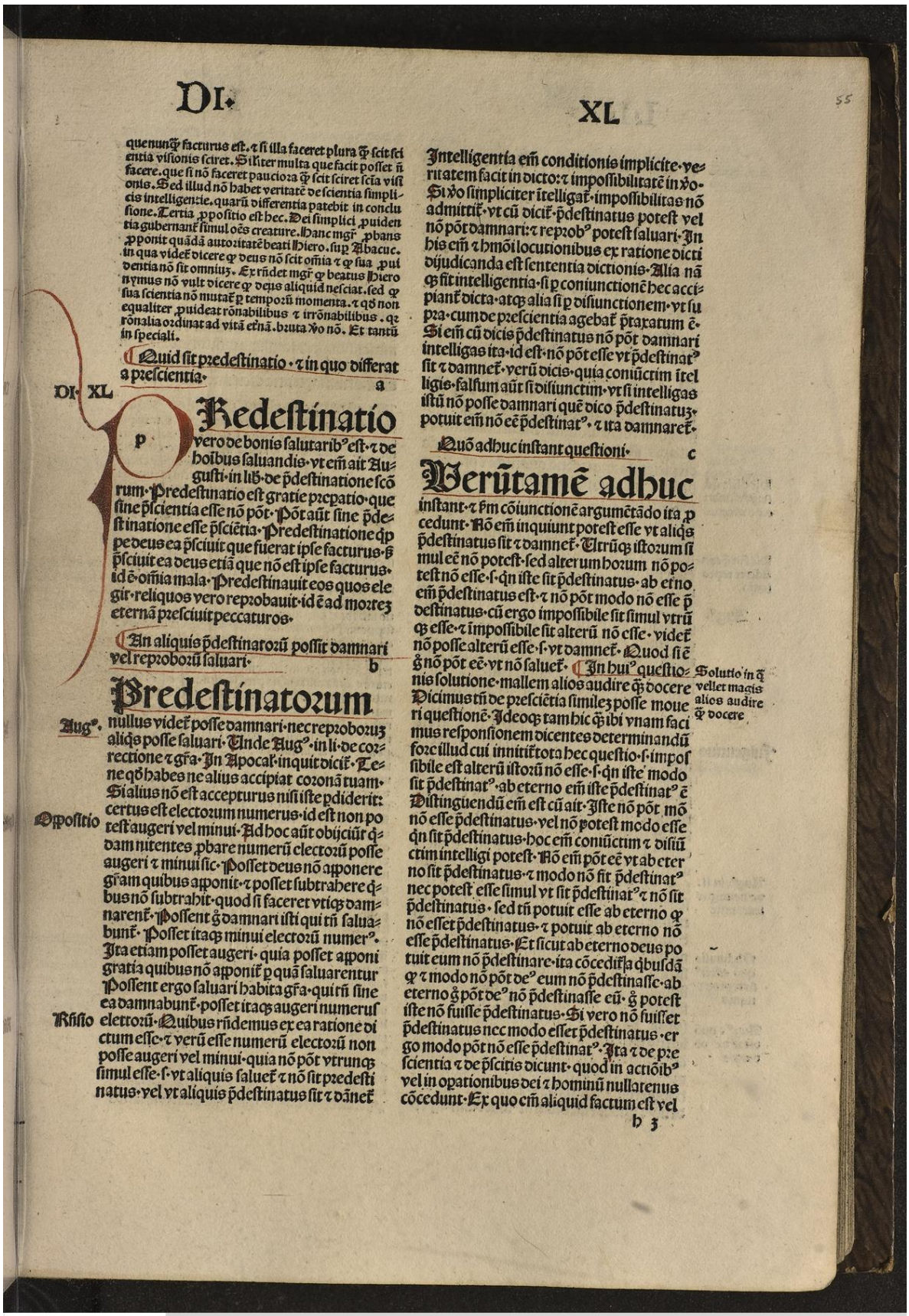

DI. XL

quenunq; facturus est. ⁊ si illa faceret plura q̄ scit scientia visionis sciret. Similiter multa que facit posset ñ facere. que si nō faceret pauciora q̄ scit sciret scia visionis. Sed illud nō habet veritatē de scientia simplicis intelligentie. quarū differentia patebit in conclusione. Tertia ꝓpositio est hec. Dei simplici ꝓuidentia gubernanť simul oēs creature. Hanc mgr̄ ꝓbans ꝓponit quādā autoritatē beati Hiero. sup̄ Abacuc. in qua videť dicere q̄ deus nō scit oīa ⁊ q̄ sua ꝓuidentia nō sit omniū. Ex ñdet mgr̄ q̄ beatus Hieronymus nō vult dicere q̄ deus aliquid nesciat. sed q̄ sua scientia nō mutať p̄ temporū momenta. ⁊ qō non equaliter ꝓuideat rōnabilibus ⁊ irrōnabilibus. qr̄ rōnalia ordinat ad vitā eťnā. bruta vo nō. Et tantū in speciali.

¶ Quid sit predestinatio · ⁊ in quo differat a prescientia. a

DI. XL

Predestinatio

Predestinatio vero de bonis salutaribꝰ est · ⁊ de hoibus saluandis · vt eñ ait Augusti · in lib̄ · de p̄destinatione scōrum · Predestinatio est gratie prepatio · que sine p̄scientia esse nō p̄ot · P̄ot aūt sine p̄destinatione esse p̄sciētia · Predestinatione q̄p pe deus ea p̄sciuit que fuerat ipse facturus · ß p̄sciuit ea deus etiā que nō est ipse facturus · id ē · oīnia mala · Predestinauit eos quos elegit · reliquos vero reprobauit · id ē ad mortē eternā prescivit peccaturos.

¶ An aliquis p̄destinatorū possit damnari vel reprobōrū saluari. b

Predestinatorum

Aug⁹. nullus videť posse damnari · nec reprobōrum aliq̄s posse saluari · Unde Aug⁹ · in li · de correctione ⁊ gr̄a · In Apocal̄ · inquit dicit̄ · Tene qō habes ne alius accipiat coronā tuam · Si alius nō est accepturus nisi iste pdiderit: certus est electorum numerus · id est non potest augeri vel minui · Ad hoc aūt obiciūr q̄dam nitentes ꝓbare numerū electorū posse augeri ⁊ minui sic · Posset deus nō apponere gr̄am quibus apponit · ⁊ posset subtrahere q̄bus nō subtrahit · quod si faceret vtiq; damnarenť · Possent g̃ damnari isti qui tū saluabunť · Posset itaq; minui electorū numer⁹. Ita etiam posset augeri · quia posset apponi gratia quibus nō apponit̄ p quā saluarentur Possent ergo saluari habita gr̄a · quitū sine ea damnabunť · posset itaq; augeri numerus electorū · Quibus rīdemus ex ea ratione dictum esse · ⁊ verū esse numerū electorū non posse augeri vel minui · quia nō p̄ot vtrunq; simul esse · s · vt aliquis saluet̄ ⁊ nō sit predestinatus · vel vt aliquis p̄destinatus sit ⁊ dāneť

Oppositio

Rīsio

Intelligentia eñ conditionis implicite · veritatem facit in dicto · ⁊ impossibilitatē in vo · Si vo simpliciter intelligať · impossibilitas nō admittit̄ · vt cū dicit̄ · p̄destinatus potest vel nō p̄ot damnari · ⁊ reprob⁹ potest saluari · In his eñ ⁊ hmōi locutionibus ex ratione dicti dijudicanda est sententia dictionis · Alia nā q̄ fit intelligentia · si p coniunctionē hec accipiaňť dicta · atq; alia si p disiunctionem · vt supra · cum de prescientia agebať ꝓtractum ē · Si eñ cū dicis p̄destinatus nō p̄ot damnari intelligas ita · id est · nō p̄ot esse vt p̄destinat⁹ sit ⁊ damneť · verū dicis · quia coniūctim intelligis · falsum aūt si disiunctim · vt si intelligas istū nō posse damnari quē dico p̄destinatum · potuit eñ nō eē p̄destinat⁹ · ⁊ ita damnareť.

Quō adhuc instant questioni. c

Verūtamē adhuc

instant · ⁊ fm cōiunctionē argumētādo ita procedunt · Nō eñ inquiunt potest esse vt aliq̄s p̄destinatus sit ⁊ damneť · Utrūq; istorum simul eē nō potest · sed alterum horum nō potest nō esse · s · q̄n iste sit p̄destinatus · ab eterno eñ p̄destinatus est · ⁊ nō p̄ot modo nō esse p̄destinatus · cū ergo impossibile sit simul vtrū q̄ esse · ⁊ impossibile sit alterū nō esse · videť nō posse alterū esse · s · vt damneť · Quod si ē ḡ nō p̄ot eē · vt nō saluet̄ · ¶ In huiꝰ questionis solutione · mallem alios audire q̄ docere Dicimus tū de prescietia similez posse moueri questionē · Ideoq; tam hic q̄ ibi vnam faci mus responsionem dicentes determinandū forte illud cui innititur tota hec questio · s · impossibile est alterū istorū nō esse · s · q̄n iste modo sit p̄destinatꝰ · ab eterno eñ iste p̄destinatꝰ ē Distinguendū eñ est cū ait · Iste nō p̄ot mō nō esse p̄destinatus · vel nō potest modo esse q̄n sit p̄destinatus · hoc eñ coniūctim ⁊ disiūctim intelligi potest · Nō eñ p̄ot eē vt ab eterno sit p̄destinatus · ⁊ modo nō sit p̄destinatꝰ nec potest esse simul vt sit p̄destinatꝰ ⁊ nō sit p̄destinatus · sed tū potuit esse ab eterno q̄ nō esset p̄destinatus · ⁊ potuit ab eterno nō esse p̄destinatus · Et sicut ab eterno deus potuit eum nō p̄destinare · ita cōcedit̄a q̄busdā q̄ ⁊ modo nō p̄ot deꝰ eum nō p̄destinasse · ab eterno ḡ p̄ot deꝰ nō p̄destinasse eū · ḡ potest iste nō fuisse p̄destinatus · Si vero nō fuisset p̄destinatus nec modo esset p̄destinatus · ergo modo p̄ot nō esse p̄destinatꝰ · Ita ⁊ de prescientia ⁊ de p̄scitis dicunt · quod in actiōibꝰ vel in opationibus dei ⁊ hominū nullatenus cōcedunt · Ex quo eñ aliquid factum est vel

Solutio in q̄ vellet magis alios audire q̄ docere

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-333/0109
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG